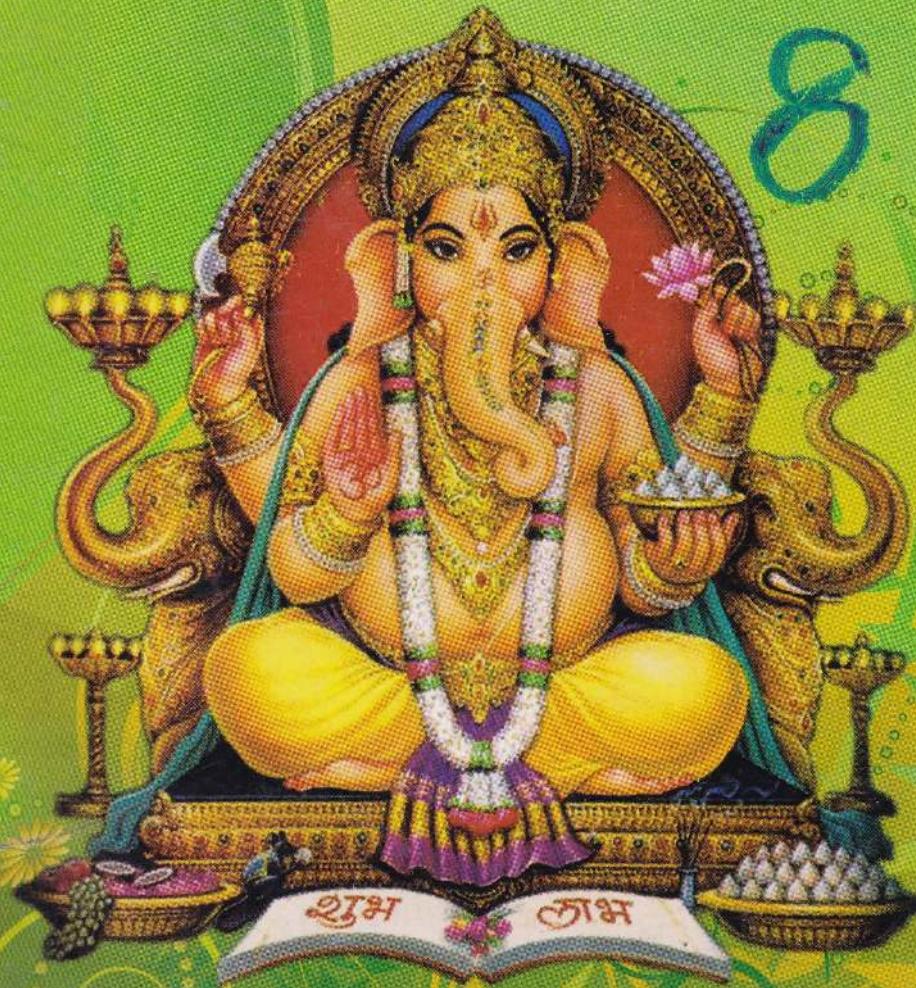

மாணிக்க மாலை

8

திருக்டேக்கத்தீவாரம் - மாணிக்கக் குடல்
அருளிமிகு மாணிக்கன்னியாயகர் ஆஸை
கும்பாபிலுஷ்ட திருந்தை யோட்டி வெளியிடப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்க மாலை

மேன்மைகொள் கைவந்தி விளங்குக உலகமொம்

இவைச வெளியீடு
லச்சும் அச்சகம்
கொழும்பு.

ప్రాణమిత్రములు

ప్రాణమిత్రములు

ప్రాణమిత్రములు కొని వెళుసి వున్నారు నీవు నీవు

ప్రాణమిత్రములు

ప్రాణమిత్రములు

திருக்கேதீஸ்வரம் மாளிகைத் திடல்
அருள்மிகு மாணிக்கவிநாயகர் ஆலய
தலபுராணம்

மாவின்கனி தூங்கும் பொழில் மாதோட்ட நன்நகர், வரிய சிறை வண்டுயாழ் செய்யும் மாதோட்ட நன்நகர் என்று, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளாலும், வண்டு பண் செயும் மாமலர்ப் பொழில்மஞ்சை நடமிடு மாதோட்டம் என்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளாலும் பேற்றிப்பாடப் பெற்றதும், பஞ்சச்சரங்களில் ஒன்றானதும், சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்ததுமாகிய திருத்தலம் தான் திருக்கேதீஸ்வரம். கெளரி அம்மாள் சகிதம் திருக்கேதீஸ்வர நாதர் நிரந்தரமாக உறையுமிடமாகிய இப்புண்ணிய பூமியின் அருகாமையில் பசுமை பொருந்திய நெல் வயல்களால் குழப்பட்டுள்ள சிற்றார்தான் மாளிகைத்திடலாகும்.

திருக்கேதீஸ்வர ஆலயம் கி.பி. 993-1070 ஆண்டுகளில் ஆட்சிபுரிந்த இராஜசோழனாலும், இராசேந்திர சோழனாலும் பரிபாலனம் செய்யப்பட்டு வந்தது. அக்காலத்தில் அவர்களின் இராஜதானியும், அரசமாளிகையும் அமைந்த இடமே மாளிகைத்திடலாகும். அக்காலகட்டத்தில் திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்திற்குரிய பிராமணச் சிவாச்சாரியார்கள் வாழ்ந்த இடமே பாப்பா மோட்டையாகும். திருக்கேதீஸ்வரநாயகி கெளரியம்பாள், வருடா வருடம் வேட்டையாட வரும் இடமே வேட்டையாழிப்பு எனச் சிறப்புப் பெயர் பெற்றது. மாளிகைத்திடற்குளம், சேத்துக்குளம் ஆகியவை இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வரப்பிரசாதமாக உள்ளது. இவையெல்லாம் மூன்று கி.மீ. சுற்றுளவுக்குள் அமைந்துள்ளன. இக்குறிச்சியில் அமைந்துள்ள இராஜ இராஜேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயம் போர் அனர்த்தம் காரணமாக சிதைவடைந்துள்ளது. இந்த நிலையில் மாளிகைத் திடல் கிராம மக்கள் தாங்கள் வழிபடுவதற்கு ஆலயமொன்று அவசியம் வேண்டுமென உணர்ந்தனர். “கோவிலில்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம்” என்ற தெய்வீக வாக்குக்கு அங்கிய அங்குள்ள விவசாய மக்கள், நெல்வயல் அருகில் ஒரு மரத்தின் கீழ் வைத்து வழிபட்டு வந்த மாணிக்கவிநாயகர் என்னும் திருவருவத்தின் பேரில் மாளிகைத்திடலில் ஒர் ஆலயமைக்க சைவ சமயப் பெரியார்களாகிய திரு. வி. இராமலிங்கமும், திரு. குரியபுத்திரனும் முன்வந்தனர். அதற்கு வேண்டிய பெருநிதியையும் வழங்கினர். 1983 ஆம் ஆண்டு ஆலய நிர்மாண வெலைகளுக்குரிய ஆயத்தம் செய்ய முற்பட்ட போது நாட்டில் ஏற்பட்ட உக்கிரப்போர் காரணமாக அது தடைப்பட்டது. பின் 2003ம் ஆண்டும் முயற்சித்தபோது தடங்கல் ஏற்பட்டது. அதன் பின் 2009ம் ஆண்டு ஆலயத் திருப்பணிவெலைகள் ஆரம்பமாகி இவ்வருடம் விநாயகப்பெருமான் அருளால் பூர்த்தியாயின விகிர்திவருடம் பங்குனி மாதம் 10ம் நாள் (24-03-2011) வியாழக்கிழமை காலை 7.00மணியிலிருந்து சிவ ஸ்ரீ தி.கருணானந்தக் குருக்கள் (பிரதம குரு திருக்கேதீஸ்வர ஆலயம்) தலைமையில் நூதனப் பிரதிஷ்டா மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற உள்ளது.

இதற்குத் திருக்கைலாயம், மாணசரோபர் தீர்த்தமும், காசி, கங்கை தீர்த்தமும் பயன்படுத்தப்பட உள்ளன. இதனால் கும்பாபிஷேகத்திற்கு வருகை தரும் மெய்யடியார்கள் திருக்கைலாயம், காசித் தீர்த்தங்களை பருகுவதாலும், தம் மேனியில் பூசுவதாலும் சகல பாவங்களும், அகப் புற நோய்களும் நீங்கப் பெற்று பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறவுள்ளனர்.

இவ்வாலயத் திருப்பணிக்கு முதன் முதலாக நிதி வழங்கியவர்கள், திரு. இ. ராமலிங்கம் சண்முகலிங்கமும் திரு. க. சோதிநாதனும் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. சமய சமூகத் தொண்டரும் கொடைவள்ளுமாகிய குரிய புத்திரன் அவர்களின் அயராத உழைப்பால் ஆலயத் திருப்பணி வேலைகள் துரிதகெதியில் நடைபெற்றன. ஆலய நிர்வாக சபைத்தலைவர் திரு. மு. நாகநாதனின் தொண்டும் அளப்பியது. அவர் இரவு பகலெனப் பாராது ஆலயத்திருப்பணி வேலைகளையும், ஏனையவற்றையும் முன்னின்று நடாத்தி வருகின்றார். உள்ளுரிமூலம் வெளிநாடுகளிலும் ஸிலநேயச்செல்வர்கள் முறையே உடலுழைப்பையும், பண்த்தையும் வாரி வழங்கியுள்ளனர். கொடைவள்ளல் திரு. வில்லவிங்கம் இராமலிங்கம் அவர்களின் சமய சமூகப்பணி மகத்தானது. ஆலயத் திருப்பணி வேலைகளை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு இங்கிலாந்தில் இருந்து இரு முறை மாளிகைத்திடலுக்கு வந்து திரும்பியுள்ளார்.

மூல மூர்த்தியான மாணிக்க விநாயகப்பெருமானும், பரிவாரமூர்த்தியான வைரவக் கடவுளும் அழகிய சிற்பவேலைப்பாடு பொருந்தியவையாக அமைந்துள்ளன. வெண்கலத்தினாலான விநாயகப் பெருமான் (எழுந்தருளி) திருவுருவும் காண்போரைப் பக்திப் பரவசமடைய வைக்கின்றது. விநாயகப் பெருமான் வீதி உலாவருவதற்கென அமைக்கப்பட்ட முறிக வாகனமும் தத்ருபமாக அமைந்துள்ளது. சண்டேஸ்வரர் ஆலயம், கண்டாமணி, அதற்குரிய கோபுரம், வசந்த மண்டபம். ஆகியவை கூடிய விரைவில் நிர்மாணிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ் வாலயத்துக்கெனச் சிறிய மின்சார எந்திரமும், ஒலி பெருக்கியும் உள்ளன. கோவில் வளாகத்துக்குள் இராஜ ராஜேஸ்வரி அம்பாள் அறநெறிப் பாடசாலை நடாத்துவதற்குரிய ஒழுங்குகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இப்பாடசாலை மாணவர்கள் ஆலயத்தில் பண்ணிசையுடன் பஞ்சபுராணங்களை ஒதுதற்கும், விநாயகப் பெருமான் வீதி உலா வலம் வரும் பொழுது அதன் பின் சென்று தாள இசையுடன் பஜுனை பாடவும், பூமாலைகள் கட்டவும், ஆலயத்தில் சரியைத் தொண்டுகளைச் செய்யவும், அறநெறிப் பாடசாலைதுசிரியர்களால் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளன. மாளிகைத்திடலில் வீற்றிருந்து அருளாட்சிபுரியும் எல்லாம் வல்ல மாணிக்கவிநாயகப் பெருமாளிடம் அருளும், ஆசியும், சுகவாழ்வும், அமைதியும் பெற்றுப் பேரின்பமடையப் பிரார்த்திப்போமாக!

விநாயகப் பெருமானைப்பற்றிய சீல சீந்தனைகள்

அகண்டாகார நித்திய வியாபகச்சக்திதானந்தப் பிழம்பாகிய சீவ-
பெருமான் ஆன்மாக்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் பொருட்டுக் கொண்டருளும்
மூர்த்தங்கள் பலவற்றுள் விநாயக மூர்த்தமும் ஒன்று. இதுவே சகல
மூர்த்தங்களிலும் முதன்மையானது. தனக்கு மேல் ஒருதலைவன்
இல்லாதவர் விநாயகர் என்பது அவரின் திருநாமத்திலிருந்து புலப்படும்.
(வி-மேலான, நாயகர்-தலைவர்) இவரது மேனி ஞானமயமானது.
தன்னை வழிபடும் பக்தர்களுக்குத் தினமும் அருள் வழங்கும் வள்ளல்,
எங்கும் நிறைந்திருப்பவர், ஒம்கார வடிவினர், எல்லாப்பொருள்களிலும்
நீக்கமறக்கலந்து நிற்பவர். விநாயகர் பிறப்பை விளக்கும் புராணங்கள்
பல. வரலாறும் பல வகைப்படும். பரமேஸ்வரனும் பார்வதி தேவியும்
ஒருசமயம் கைலையில் மந்திரங்கள் எழுதியுள்ள மண்டபத்திற்குச்
சென்றனர். அங்கு எழுதப்பட்டிருந்த பிரணவத்தைப் பார்த்தனர். சமஷ்டிப்
பிரணவமாகிய அம்மந்திரம் பிரிந்து இறைவன் எழுத்தாகிய அகரம்
ஆண் யானையாகவும், இறைவி எழுத்தாகிய உகரம் பெண் யானை
யாகவும் மாறின. பின் இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்தன அப்பொழுது யானை
முகத்தோடுகூடிய விநாயகர் தோன்றினார். இப்படிக் காஞ்சிப்புராணம்
பகர்கின்றது. மற்றொன்று கந்தபுராணத்தில் உத்தியாலீஷத்தில் இருந்த
சித்திர மண்டபத்தில் ஒரு பிரணவம் எழுதப்பெற்றிருந்தது. அதனை உமா-
தேவியார் உற்று நோக்கியதும், பிரணவம் களிறும், பிடியுமாக உருமாறிக்
கூடின. அதன்விளைவால் விநாயகர் அவதரித்தார். திருஞானசம்பந்தர்
“பிடியதன் உருட்டை கொள்ளிகுகரியது.....” என்ற தேவாரத்தின் மூலம்
இக்கருத்தை நன்றாகவிளக்கியுள்ளார். மேலும் திருநாவுக்கரசு நாய
னார் இதனை திருவையாற்றில் ஞானக்கண் கொண்டு கண்ட கைலைக்
காட்சியில் “.....காதல் மடப்பிடியோடும் களிறுவருவன் கண்டேன்.....”
என்கின்றார் (பிடி-பெண்யானை, களிறு-ஆண்யானை)

விநாயகமூர்த்தியின் திருமேனி எமது அசுத்த தேகம்போன்று
தோல், எலும்பு, இரத்தம், மாமிசம் முதலியவற்றால் ஆக்கப்பட்டதன்று.
அது, அருட்திருமேனியாகும். அவருடைய திருவுருவம் யானை முகம்
முன்றுகண்கள், இரு பெரியசெவிகள், ஐந்துகரங்கள், பெரியவயிறு, இருகு-
ருகிய திருவுடிகளும் கொண்டது யானைமுகம். இவர் பிரணவ வடிவினர்
என்பதையும், ஐந்து கரங்கள் பஞ்சகிருத்தியத்தை செய்யும் ஆற்றல்
உடையவர் என்பதையும் மூன்று கண்கள் குரிய, சந்திர, அக்கினிகளை
உணர்த்தும் என்பதையும் விசாலமான இருசெவி கள் ஆன்மாக்களை
மலவாசனை தாக்காமல் காத்து வினை வெப்பத்தைப் போக்கியருளும்
என்பதையும் பெருவயிறு சர்வஜீவ உற்பத்திக்கும் கர்ப்பஸ்தானமாய் எல்லா
அண்டங்களையும் உயிர்களையும் தன்னுள் அடக்கி இருக்கிறது என்னும்
தத்துவத்தையும் உணர்த்தும்.

விநாயகப் பெருமானின் திருவிலையாடல்களில் சீல

விநாயகர் தமது தந்தத்தினால் மேருமலையில் மகா பாரதத்தை எழுதினார். யானை முகத்தையுடைய கயமுகாசரனைத் தம் தந்தந்தால் சங்கரித்தார். காகமாக உருவெடுத்து அகத்தியரது கமண்டலத்தில் அடைக்கப்பட்டிருந்த பொன்னி நதியைக் கவிழ்த்துக் காவிரி நதியைத் தோற்றுவித்தார். திரிபுரசங்கார காலத்தில் சிவபெருமான் விநாயகரை நினையாத காரணத்தால் அவர் சென்ற தேரின் அச்சு முறிந்தது. முருகப்பெருமான் வள்ளியம்மையைத் திருமணம் செய்ய யானையாகச் சென்று உதவினார். உலகை முதலில் வலம் வருவோர்க்கு மாங்கனி வழங்குவதென சிவபெருமான் சொல்ல, முருகன் மயிலேறி உலகை வலம் வருவதற்கு முன், தந்தை தாயாரை வலம் வந்து கனியைப் பெற்றார். பெருச்சாளியாகமாறி உருவெடுத்து போர் செய்த கஜமுகாசரனை அடக்கித்தனது வாகனமாக்கினார். விநாயகர் அகவலைப் பாடிய ஒளவையாரைத் தமது தூம்பிக்கையால் கைலாயம் சேர்த்தார். நம்பியாண்டார் நம்பி மூலமாக திருநாரையூர் பொள்ளாப்பிள்ளையார் சிதம்பரத்திலிருந்த திருமுறைகளை வெளிக் கொண்ர்ந்தார். பொள்ளாப் பிள்ளையார் நம்பி கொடுத்த நிவேதனத்தை விரும்பி உண்டார்.

சிவபெருமானுக்காக பொய்ச்சாட்சி கூறி, உமாதேவியின் சாபத்தால் குருட்டு மலைப்பாம்பாகிய விஷ்ணுவிற்கு, விநாயகப்பெருமான் சாப விமோசனம் அளித்தார். வைஷ்ணவர்களாலும், பெளத்தமதத்தினர்களாலும் விரும்பி வணங்கப்படும் தெய்வம் விநாயகர். சகல இந்து ஆலயங்களிலும் முதல் முதல் அர்ச்சிக்கப்படுவர் விநாயகப்பெருமான். அயோத்தியாபுரி யில் இராமபிரானால் விபீஷணனுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கப்பட்ட நாராயணர் திருவுருவத்தை விபீஷணன் ஆகாயமார்க்கமாக இலங்கைக்குக் கொண்டுவரும் பொழுது அதைத்தடுத்து ஸ்ரீரங்கத்தில் பிரதிஷ்டை செய்தார். சிவபெருமானால் வழங்கப்பட்ட ஆத்ம இலிங்கத்தை இராவணன் இலங்கைக்கு எடுத்துவரும் வழியில் தடை செய்து கோகர்ணாவில் பிரதிஷ்டை செய்தார்.

அட்டாங்க நமஸ்காரம், பஞ்சாங்கநமஸ்காரம் போல் விநாயகருக்கு விழேஷமாக உரியது தோப்புக்கரண நமஸ்காரமாகும். தோர்பிக்கரணம் என்பதே மருவி தோப்புக்கரணமாயிற்று. தோர்பி என்றால் கைகள், கர்ணம் என்றால் காது, தோர்பிக்கரணமென்றால் கைகளால் காதைப் பிடித்துக் கொள்வது. விநாயகப் பெருமானுக்கு தேங்காய் உடைத்து (சிதறு தேங்காய்) வணங்குவது முக்கியமான அர்ச்சனையாகும். இதற்குரிய காரணம் என்னவெனில் விக்னேஸ்வரர் சிறுபிள்ளையாக இருக்கும் போது தன் அப்பாவான ஈஸ்வரனைப் பார்த்து “உங்கள் சிரசையே எனக்குப் பலி கொடுங்கள்” என்று கேட்டுவிட்டாராம். எல்லாவற்றையும் காட்டினும் உயர்ந்தது எதுவோ அதைத் தியாகம் பண்ணினால் தான் மகா கணபதிக்குப் பிரீதி ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு பெரிய தியாகம்

பண்ணுவதற்குத் தயார் என்ற அறிகுறியாகத் தான் சிவனுடைய சிரசைப் போலவே முன்று கண்களுடைய தேங்காயை திருஷ்டித்து அந்தக்காயை அவருக்கு நாம் அர்ப்பணம் பண்ணும்படியாக அனுக்கிரகித்திருக்கின்றார். பிள்ளையாருக்கு அறுகம்புல்லால் அரச்சிப்பதும், மாலை அணிவதும் மிகவும் உத்தமம். காரணம் அனலாகானை விழுங்கிய பிள்ளையாருக்கு வெப்புநோய் உண்டாயிற்று அவருக்கு அறுகம் புல்லால் அரசித்ததும் அந்நோய் உடனே நீங்கியது.

விநாயகப் பெருமானுக்குரிய முக்கிய விரதங்கள், வாரத்தில் வரும் வெள்ளிக்கிழமை, விநாயகசஷ்டி, வளர்பிறை சதுர்த்தி இதில் சிறப்பாக ஆவணி மாத வளர்பிறையில் வரும் சதுர்த்தியையே மிக முக்கியமாக மக்கள் எல்லோரும் விநாயக சதுர்த்தி எனக் கொண்டாடி வருகின்றனர். கார்த்திகை மார்கழி, மாதங்களில் வரும் 21 நாட்கள் கொண்ட விநாயக சஷ்டிவிரதமும் அதி முக்கியமானது. விநாயகருக்குகந்த பத்திர புஷ்பங்கள்: அறுகு, வில்வம், தும்பை, வண்ணி எருக்கு, கொன்றை, ஊமத்தை, நொச்சி, நாயுருவி, கத்தரி, வள்ளி, அலரி, காட்டாத்தி, மருது, யம்புகாந்தி.மாதுளை தேவதாரு,அருநெல்வி, சண்பகம், பாதிரி போன்றவைகள். அவருக்குப் பிரதியான நிலேவதனங்கள்: மோதகம், அப்பம், எள்ளுறுண்டை, அவல், பொரி, கரும்பு, விழாம் பழம் வெல்லப்பாகு பருப்பு போன்றவை.

விநாயகர் திருவுருவத்தை கருங்கல், மரம், செப்பு, பஞ்சலோகம், வெள்ளி, தங்கம்,மஞ்சள் களிமண், பசும் சாணம், சலவைக்கல், பளிங்கு,முத்து,பவளம் தந்தம், அத்தி, வெள்ளொருக்குவேர், சந்தனம், வெண்ணீறு, சர்க்கரை போன்றவற்றால் அமைத்து வழிபடலாம். விக்னேஸ்வரருடைய அனுக்கிரகத்தினால் இப்பிரபஞ்சத்தில் எல்லாக்காரியங்களும் விக்கிணம் இல்லாமல் நடைபெற நாமும் அவருடைய அநுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரமாகும் படியாக நடந்துகொள்வோமாக!

ஞாயிற்றை சங்கிலியால் அளக்கப் போமோ!

ஞானமய விநாயகன் புகழ் வகுக்கலாமோ.

ஆயிர நூல் எழுதிடினும் முடியப்போமோ?

அவன் புகழை; சுருக்கமதாய் உரைத்தோம் இங்கே.

இடைக்காடு கைலைமணி வேல் சுவாமிநாதன்

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனத்தி வழிபடும் அவரிடர்
கடி கணபதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறையிறையே.

ஜந்து கரத்தனை ஆணை முகத்தனை
இந்தி னிளம் பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்து அடி போற்றுகின்றேனே.

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்தி நலம்
சொன்னவனே தூய்மெய் சகத்தவனே - என்னவனே
சிற்பரனே ஜங்கரனே செஞ்சடையஞ்சேகரனே
தற்பரனே! நின் தாழ் சரண்.

அல்லல்போம், வல்வினைபோம்: அன்னைவயிற்றில் பிறந்த
தொல்லைபோம், போகாத் துயரம்போம், நல்ல
குணம் அதிகமாம் அருணைக் கோபுரத்துள்மேவும்
கணபதியைக் கைதொழுதக் கால்.

திகட சக்கரச் செம்முகம் ஜந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர விண்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேர் அறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தனிவிப்பான்:- விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணில் பணிமின் கனிந்து.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம், மாமலராள்
நோக்குண்டாம், மேளி நுடங்காது - பூக் கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் இவை
நாலும் கலந்து ஏன்கு நான் தருவேன் கோலம் செய்
துங்கக் கரி முகத்துத் தூமணியே! நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா.

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் அகவல் ஒளவைப் பிராட்டியார் அருளியது

கந்தரமுர்த்தி நாயனாரும் சேரமான் பெருமான் நாயனாரும் முறையே
வெள்ளை யானையிலும் கதிரையிலும் திரு அஞ்சைக் களத்திலிருந்து கயிலா
யம் செல்வதை அறிந்த ஒளவைப் பிராட்டியார் தானும் கயிலாயம் செல்ல
வேண்டுமென்று விரும்பினார். திருக்கோவிலுர் பெரிய கணபதி முன்னின்று
விநாயகர் அகவலைப் பாடியதும் பிள்ளையார் அவரைக் கயிலாயத்தில்
சேர்த்தார். இவ் அகவலைத் திருக்கோவிலுர்த் திருத்தலத்தின் கல்வெட்டில்
இன்றும் காணலாம். இத்தலம் விழுப்புரத்திலிருந்து 34 கி.மீற்றர் தெலை
வில் அமைந்துள்ளது. சிவனின் வீரட்டான் தலங்களில் அந்தகாசரனை
அழித்த தலம் இது. விநாயகர் அகவலை நாமும் தினமும் ஓதிப் பேரின்பம்
அடைவோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்

சீதக் களபச் செந்தாமரைப்பூம்
பாதச்சிலம்பு பல இசை பாட
பொன் அரராணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தமூகெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்கு சிந்தாரமும்
அஞ்சுகரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடி கொண்ட நீலமேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியும்

திரண்ட முப்புரிநூல் திகழோளி மார்பும்
 சொற்பதம் கடந்த தூரிய மெய்ஞ்ஞான
 அற்புத ணீங்ற கற்பகக் களிரே!
 முப்பழம் நுகரும் மூன்றிக் வாஹன!
 இப்பொழுது தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
 தாயாயெனக்குத் தானெனமுந்தருளி
 மாயாப்பிறவி மயக்க மறுத்துத்
 திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளாந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திரமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடாயுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத்தெளிவையும் காட்டி
 ஜம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
 கருவிகள் ஒடுங்குங் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு முன்றின் மயக்கமறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
 ஜம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறாதாரத் தங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்க்கரை அறுத்தே
 இடை பிங்கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி
 முன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவிலுணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலாதாரத்தின் முண்டெழு கனலைக்
 காலாலெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுதநிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முக தூலமும் சதுரமுக சூக்கமும்
 என் முகமாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியிட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்

தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப்படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி மாற்றுவது ஏது
 இருத்திமுத்து இனிதெனக் கருளி மாற்றுவது ஏது சுருமாறு
 என்ன அறிவித்து எனக் கருள் செய்து மாற்றுவது ஏது சுருமாறு
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டுக்கு ஒன்றிடமென்ன அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தி என் செவியில் எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள் வழிகாட்டிச் சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச் சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அனுவிர்கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய் கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக் கூடுமெய்த தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும் பொருள் தன்னை நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்துத் தத்துவ நிலையைத் தந்தெனயாண்ட வித்தக! விநாயக! விரைகழல் சரணே!

பிள்ளையார் பிள்ளையார்

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
 பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
 ஆற்றங்கரை மீதிலே அரசமரத்து நிழலிலே
 வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார் (பிள்ளையார்)
 ஆறுமுக வேலனின் அண்ணான பிள்ளையார் நேருந் துன்பம் யாவையுமே தீர்த்துவைக்கும் பிள்ளையார் மஞ்சளிலே செய்திடினும் மண்ணினாலே செய்திடினும் ஜந்தெழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில் ஆழ்த்தும் பிள்ளையார் (பிள்ளையார்)

ஓம் நமசிவாய ஓம் நமசிவாய
ஓம் நமசிவாய ஓம் நமசிவாய
சிவாய நம ஓம் ஓம் நமசிவாய
சிவாய நம ஓம் ஓம் நமசிவாய.

(பிள்ளையார்)

அவல்பொரியும் கடலையும் அரிசிமாவும் கொழுக்கட்டையும்
கவலையின்றி தின்னுவார் கவ்டங்களைப் போக்குவார்
கலியுகத்தில் எம்மையே காக்க வேண்டி நேரினும்
எலியின்மீது ஏறியே இஷ்டம்போலச் சுற்றுவார்
பாடிப் புகழும் பக்தரின் பாவும் தீர்க்கும் பிள்ளையார்
கூடிப் பாடும் தொண்டின் குறைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்

மாளிகைத் திடலிலே வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார்
பக்தர்களின் உள்ளத்திலே நிறைந்திருக்கும் பிள்ளையார்.

(பிள்ளையார்)

ஜயகணேஷி

ஜயகணேஷி ஜயகணேஷி ஜயகணேஷி பாஹிமாம்
ஸ்ரீகணேஷி ஸ்ரீகணேஷி ஸ்ரீகணேஷி ரகஷமாம்.

கணநாதம் கணநாதம் ஈஸ்வரபுத்ரம் கணநாதம்
கணநாதம் கணநாதம் ஈஸ்வரபுத்ரம் கணநாதம்.

சித்தி விநாயக கணநாதம் முக்தி பிரதாயக கணநாதம்
விக்கன விநாயக கணநாதம் பார்வதி புத்ரம் கணநாம்.

முழிக வாகன கணநாதம் மோதக ஹஸ்த கணநாதம்
வாமன ரூப கணநாதம் மஹேஸ்வர புத்ர கணநாதம்.

கணபதி ஓம் ஜெய கணபதி ஓம்
கணபதி ஓம் ஜெய கணபதி ஓம்
கஜமுக கணபதி கணநாதம்
விக்கன விநாயக குணநீதம்
கலைநிறை கணபதி சரணம் சரணம்
கஜமுக கணபதி சரணம் சரணம்.

முக்கண்ணன் முத்தவனே

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பிள்ளையார்

முக்கண்ணன் முத்தவனே பிள்ளையாரே
 முன்னைப் பழும் பொருளே பிள்ளையாரே
 உமையவள் பாலகனே பிள்ளையாரே
 உன்னைத் தினம் போற்றுகிறோம் பிள்ளையாரே!

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பிள்ளையார்

அறுகம் புல் மாலை போட்டு பிள்ளையாரே
 அனுதினமும் உன்னைத் துதிப்போம் பிள்ளையாரே
 சங்கக் தமிழ் முன்றும் பிள்ளையாரே
 சந்ததிக்குத் தந்திடுவாய் பிள்ளையாரே!

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பிள்ளையார்

சதுர்த்தியில் வந்திடுவாய் பிள்ளையாரே
 சங்கடங்கள் தீர்த்திடுவாய் பிள்ளையாரே
 இதயத்துள் உன்னை காண்போம் பிள்ளையாரே
 இன்பவாழ்வு அளித்திடுவாய் பிள்ளையாரே!

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பிள்ளையார்

— தேவாரம்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனாரால்
அருளப்பெற்றது.

(ம் திருமுறை முதல் 3ம் திருமுறை வரை)

திருச்சிற்றம்பலம்
தோடுடைய செவி யன்விடை யேறியோர் தூவெண்மதிகுடி
காடுடையக்டலைப் பொழியுசியென் னுள்ளாங்கவர் கள்வன்
ஏடுடையமல ராள்முனைநாட்பளீந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

1

உண்ணாமுலை யுமையாளொடு முடனாகிய வொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைம்மழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ண மறுமே.

2

வேதமோதி வெண்ணுால்பூண்டு வெள்ளையெருதேறிப்
புதஞ்குழப் பொலியவருவார் புலியினுரிதோலார்
நாதாவெனவும் நக்காவெனவும் நம்பாவெனநின்று
பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழனநகராரே.

3

நன்றுடையானைத் தீயதிலானை நரைவெள்ளே
றோந்றுடையானை யுமையொருபாக முடையானைச்
சென்றடையாத திருவடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக் கூறள்ளுள்ளங் குளிரும்மே.

4

சடையா யெனுமால் சரண்நீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவளுண் மெலிவே.

5

விருது குன்றமா மேருவில் நாணர வா அன லெரியம்பாய்
பொருது முவெயில் செற்றவன் பற்றிநின் றுறைபதி யெந்நாளும்
கருது கின்றவூர் கணக்கற் கடிகமழ் பொழிலனி மாதோட்டம்
கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழுக் கடுவினை யடையாவே. 6

துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சக நெந்து நினைமின் நாள்தொறும்
வஞ்சக மற்றுட வாழ்த்த வந்தகற்று
அஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே.

7

மானினேர்விழி மாதராய்வழு திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பாலன்ங்கில ணென்றுநீபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை யாதியாய இடங்களிற்பல அல்லல்சேர்
சனர்கட்டகெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே.

8

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புள்ள வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமரன் நாமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

9

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை,

வளிவளைக் கைம்மட்டமானி

பங்கயச் செல்லி பாண்டிமா தேவி,

பனிசெய்து நாடொறும் பரவப்

பொங்கமு லுருவன் புதநா யகனால்,

வேதமும் பொருள்களும் அருளி

அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த,

ஆலவா யாவது மிதுவே.

10

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு

சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு

தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு

செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருக்குல வாயான் திருநேரே.

11

நிரைகழ ஸரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு

நிமலர்ந் றணிதிரு மேனி

வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த வடிவினர்

கொடியணி விடையர்

கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்

அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்

குரைகட லோதம் நித்திலங் கொழிக்கும்

கோணமா மலையமர்ந்தாரே.

12

இடரினுந் தளரினும் எனதுறுநோய்

தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்

கடல் தனில் அழுதொடு கலந்த நஞ்சை

மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே

இதுவோன்மை ஆஞ்மா றீவதொன் றெமக்கில்லையேல்

அதுவோவுன் தின்னருள் ஆவடுதுறை யரனே.

13

வேயுறு தோனிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல விணை தடவி
 மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமே லணிந்தென்
 னுளமே புகுந்த அதனால்
 னாயிறு திங்கள்செல்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
 சனிபாம் பிரண்டு முடனே
 ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 14

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
 ஒது வார்த்தமை நன்னென்றிக் குய்ப்பது
 வேத நான்கினு மெய்பொரு ஸாவது
 நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே. 15

கல்லூர்ப்பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
 பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில்
 சொல்லூர்ப் பெருமணஞ் குடல ரேதொண்டர்
 நல்லூர்ப் பெருமண மேயநம் பானே. 16

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

(நான்காந்திகுறுறை தொடக்கம் அறநாந்திகுறுறைவரை)

திருச்சிற்றம்பலம்
 கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர், கொடுமைபல செய்தன நான்றியேன்
 ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும், பிரியாது வணங்குவ ணெப்பொழுதும்
 தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே, குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
 ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில், வீர்ட்டா னத்துறை யம்மானே. 1

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை, மலையான் மகளொடும் பாடிப்
 போதொடு நீர்கமந் தேத்திப், புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்
 யாதுஞ் சுவடு படாமல், ஜயா றடைகின்றபோது
 காதன் மடப்பிடி யோடுங், களிறு வருவனுகண்டேன்
 கண்டே னவர்த்திருப் பாதங், கண்டறியாதன கண்டேன். 2

மனமெனும் தோணிபற்றி மதியெனும் கோலையுன்றிச்
 சினமெனும் சரக்கையேற்றிச் செறிகட லோடும்போது
 மதனெனும் பாறைதாக்கி மறியும்போ தறிய வொண்ணா
 துணையுனு முனர்வைநல்கா யொற்றியூ ருடையகோவே. 3

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமின்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீரும்
இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே.

4

முடி கொண்ட மத்தமு முக்கணினோக்குமுறுவலிப்புந்
துடிகொண்ட கையுந் துதைந்த வெண்ணீருஞ் சுரிகுழலாள்
படிகொண்ட பாகமும் பாய்புலித் தோலுமென் பாவிநெஞ்சிற்
குடிகொண்ட வாதில்லையம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே.

5

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடி யென்மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டுமிவ் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்க்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடைமேல் வைத்த தீவண்ணனே.

6

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய்ப் பொவியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூரனே.

7

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீச தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
முச வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈச னெந்தை யிணையடி நீழலே.

8

அரியானை அந்தனார்தம் சிந்தை யானை
அருமறையின் அகத்தானை அனுவை யார்க்கும்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழோளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முககணைக் கனலைக் காற்றைக்
கதனகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியு ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

9

அரவணையான் சிந்தித் தரம்றும் மடி
அருமறையான் சென்னிக் கணியா மடி
சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும் மடி
சார்ந்தார்கட் கெல்லாஞ் சரணா மடி
பரவுவார் பாவம் பறைக்கும் மடி
பதினெண் கணங்களும் பாடும் மடி
திரைவிரவு தென்கெடில நாடன் னடி
திருவீர்ட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

10

வடிவேறு திரிகுலந் தோன்றுந் தோன்றும்
 வளர்ச்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்
 கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றும்
 காதில்வென் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
 இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
 பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 11

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
 மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்
 பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
 பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி யானாள்
 அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
 அகன்றாள் அகவிடத்தார் ஆசா ரத்தைத்
 தன்னை மறந்தாள்த ன்னாமங் கெட்டாள்
 தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே. 12

நிலைபெறுமா ரெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
 நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
 புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
 பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
 தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
 சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
 அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெய் ஆதீயென்றும்
 ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே. 13

ஒசை யொலியெலா மானாய் நீயே
 உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
 வாச மல்வெரலா மானாய் நீயே
 மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
 பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
 பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி. 14

அப்பன்றீ அம்மைநீ ஜை னும்நீ
 அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ
 ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருஞும் நீ
 ஒரு குலமுஞ் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ
 துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய் நீ
 துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய் நீ

இப்பொன்றீ இம்மணிநீ இம்முத்துமநீ
இறைவன் நீ ஏறுந்த செல்வன் நீயே.

15

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் ரேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

16

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

17

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

18

பண்ணின் நேர்மொழி யாஞுமை பங்கரோ
மண்ணி னார்வலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

19

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஆளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஓவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கம் நால்வேத மானாய் போற்றி
காற்றாகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

20

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேகேனா
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர் கணைகண் இல்லேன்
கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
ஒக்க அடைக்கும்போ துணர் மாட்டேன்
புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

21

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால்
அருளிச்செய்யப்பட்டது.

(ஏழாண்திருமுறை)

திருச்சிற்றுப்பலம்

பித்தாபிறை குமபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணைய நல்லுரருட்டுறையுள்
அத்தாஉனக் காளாய்இனி அல்லேனென ளாமே. 1

பொன்னார் மேனியனே புவித்தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மினிர் கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே. 2

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்

திருநீல் கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்குழ் குன்றையார் விறன்மின்டற் கடியேன்
அல்லிமென் மூல்லையந்தார் அமர்ந்திக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 3

காட்டுர்க் கடலே கடம்பூர் மலையே கானப் பேரூராய்
கோட்டுர்க் கொழுந்தே அழுந்தா ரரசே கொழுந்தொல்லேறே
பாட்டுர் பலரும் பரவப் படுவாய் பனங்காட் ஓரானே
மாட்டுரறவா மறவா துன்னைப் பாடப் பணியாயே. 4

மருவார் கொன்றை மதிகுழி மாணிக் கத்தின் மலைபோல
வருவார் விடைமேல் மாதோடு மகிழ்ந்து பூதப் படைகுழித்
திருமால் பிரமன் இந்திரற்குந் தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
பெருமான் கடவூர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. 5

அந்த ணாளனுன் அடைக்கலம் புகுத

அவனைக் காப்பது காரண மாக

வந்த காலன்தன் ஆருயி ரதனை

வவ்வி னாய்க்குன்தன் வண்மைகண் டடியேன்
எந்தை நீயைன நமன்தமர் நலியில்

இவன்மற் றென்னடி யானென விலக்குஞ்

சிந்தையால் வந்துன் திருவடிய டைந்தேன்

செழும்பொ யில்திருப் புன்கூரு ளானே. 6

நத்தார்ப்படை ஞானங்பகு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமனை வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரரமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

7

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி
ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக் கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவாரூரீர் வாழ்ந்து போதீரே.

8

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப் பாதமேமனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந் தேன்னு ஸிப்பிற வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறைஹாரிற் பாண்டிக் கொடுமூடி
நற்ற வாட்டனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே. 9

கொன்று செய்த கொடுமை யாற்பல சொல்லவே
நின்ற பாவம் வினைகள் தாம்பல நீங்கவே
சென்று சென்று தொழுமின் தேவர் பிராஸிடம்
கன்றி னோடு பிடிகுழ் தண்கழுக் குன்றமே.

10

தானெனை முன்படைத்தான்தறிந்து தன் பொன்னடிக்கே
நானென பாடலந்தோ நாயினேனைப் பொருட்படுத்து
வானெனை வந்தெத்திர்கொள்ள மத்தயானை யருள்புரிந்து
ஹனுயிர் வேறு செய்தான் நொடித்தான் மலை யுத்தமனே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது (எட்டந் திகுமுறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆடுகின்றிலை சுத்துடையான்
கழுர்கு அன்பிலை என்புருகிப்
பாடுகின்றிலை பதைப்பதுஞ்
செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
குடுகின்றிலை குட்டுகின்றதுமிலை
துணையிலி பினை நெஞ்சே
தேடுகின்றிலை தெருவதோறு
அலறிலை செய்வதொன்று அறியேனே.

1

யானேபொய் என்நெஞ்சும்பொய்
என்அன்பும்பொய்

ஆனால் வினையேன் அழுதால்
உன்னைப் பெறலாமே

தேனே அழுதே கரும்பின்
தெளிவே தித்திக்கும்

மானே அருளாய் அடியேன்
உனை வந்து உறுமாறே.

2

பாடவேண்டும்நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நெந்துநெந்த(து) உருகி நெக்குநெக்கு

ஆடவேண்டும்நான் போற்றி அம்பலத(து)
அடும் நின்கழற் போது நாயினேன்

சுடவேண்டும்நான் போற்றி இப்புழுக்கூடு
நீக்கு(து) எனைப் போற்றி பொய்யெலாம்

வீடவேண்டும்நான் போற்றி வீடுதந்து(து)
அருஞு போற்றி நின் மெய்யர் மெய்யனே.

3

கடையவனேனைக் கருணையினால்
கலந்து(து) ஆண்டு கொண்ட

விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய்
விறல் வேங்கையின் தோல்

உடையவனே மன்னும் உத்தரகோச
மங்கைக்கு(து) அரசே

சடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பிரான்
என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளோ.

4

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்

கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கி தன்கருணை

வெள்ளத்து(து) அழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம்பலம் மன்னும்

ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

5

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவும்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலும் காணேல

பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டெட ன்னை
சன் அவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.

6

சீரார் பவளாங் கால் முத்தம் கயிறாக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து

நாராயணன் அறியா நாள் மலர்த்தாள் நாயடியேற்கு) 7
ஊராகத் தந்தருளும் உத்தரகோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருள்தாள் இணைபாடிப்
போரார் வேல் கண்மடவீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் 8
திரண்டு திரண்டு உன் திருவார்த்தை விரிப்பார் விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சவார்
வெவ்வே(று) இருந்துன் திருநாமம்
தரிப்பார் பொன்னம்பலத்தாடும்
தலைவா என்பார் அவர்முன்னே நம்பி இனித்தான் நல்காயே

பாரோடு விண்ணாய்ப் பறந்த எம்பரனே பற்று நான் மற்றிலேன் கண்டாய் சீரோடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே யாரோடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத்து) உரைக்கேன் ஆண்டந் அருளிலை ஆனால் வார்க்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருக என்று அருள் புரியாயே.

சோதியே கடரே குமோளி விளக்கே 9
சுரிகுழல் பணைமுலை மடந்தை பாதியே பரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய் பங்கயத்து) அயனு(ம்) மால் அறியா நீதியே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில் நிறைமலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர் ஆதியே அடியேன் ஆதரித்து) அழைத்தால் அதெந்துவே என்று) அருளாயே.

வேண்டத் தக்க(து) அறிவோய் நீ வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ வேண்டும் அயன் மாற்கு அரியோய் நீ வேண்டி என்னைப் பணி கொண்டாய் வேண்டி நீ யாது அருள் செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால் வேண்டும் பரிசொன்று) உன்னென்னில் அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே.

அன்றே என்னன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமும்
 குன்றே அனையாய் என்னை
 அட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
 இன்றோர் இடையூறு எனக(கு) உண்டோ
 என் தோள் முக்கண் எம்மானே
 நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
 நானோ இதற்கு நாயகமே.

12

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன்
 பொய்யர் தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
 கற்றைவார் சடை எம் அண்ணல்
 கண்நுதல் பாதம் நண்ணி
 மற்றும் ஓர் தெய்வம் தன்னை
 உண்டென நினைந்து எம் பெம்மாற்
 கற்றிலாதவரைக் கண்டால்
 அம்ம நாம் அஞ்சும் ஆறே.

13

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
 பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே.

14

பால்நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்
 பரிந்து நீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள் ஓளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்தம் ஆய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம் புறம் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யான் உனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே.

15

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
 விதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
 போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்கன்

ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்னே
அதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

16

போற்றின் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தன் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்வென உடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

17

கண்கள் இரண்டும் அவன் கழல்
கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகையார்கள் தம் வாழ்வில் என்
வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு
மாறு மறந்திடும் ஆகாதே
மாலறியா மலர்ப்பாதம்
இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே
பண்களி கூர்த்தரு பாடலோ(டு)
ஆடல் பயின்றிடும் ஆகாதே
பாண்டி நல் நாடுடையான் படை
ஆட்சிகள் பாடுதும் ஆகாதே
விண் களி கூர்வதோர் வேதகம்
வந்து வெளிப்படும் ஆகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன்
வந்து வெளிப்படும் ஆயிடிலே.

18

முத்திநெநி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேவெனப்
பத்திநெநி அறிவித்துப் பழவினெனகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தன் எனக்கு அருளியவா(று) ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

19

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிசைப்பா
9ம் திருமுறை

திருச்சிற்றும்பலம்

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகுழி கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் தீரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

1

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கணியை
கரையிலாக் கருணனைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றங்கு சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகென் ஞளம்
குளிரளன் கண்குளிரந்தனவே.

2

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஜூயாந் உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ? அருள்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே. 3

பவளமால் வரையைப் பனி படர்ந்
தனையதோர் பட்டராளி தரு திருந்றும்
குவளை மாமலர்க் கண்ணியுங் கொன்றையும்
துன்றுபொற் குழல் திருச்சடையும்
திவள மாளிகை குழ்தரு தில்லையுள்
திருநடம்புரிகின்ற
தவள வண்ணனை நினைதொறும்
என்மனம் தழல் மெழு கொக்கின்றதே.

4

திருச்சிற்றும்பலம்

திருப்பல்லாண்டு
(ஓன்பதாந் திருமூறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
வஞ்சகர்போ யகலப்
பொன்னின் செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
புவனியெல் லாம்விளங்க
அன்னநடை மடவா ஞமைகோ ணடியோமுக்
கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிற வியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

1

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பாற்கட லீந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கு மந்தனைர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

2

குழலொலி யாழோலி கூத்தொலி யேத்தொலி
யெங்குங் குழாம்பெருகி
விழவொலி விண்ணாவுஞ் சென்று விம்மி
மிகுதிரு வாரூரின்
மழவிடை யார்க்கு வழிவழி யாளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழவடி யாரோடுங் கூடியெம் மானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

3

அரூர் வந்தா ரமரர் குழாத்தி
லணியுடை யாதிரைநாள்
நாரா யண்ணொடு நான்முக னங்கி
பிரவியு மிந்திரனுந்
தேரார் வீதியிற் ரேவர் குழாங்க
திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியு மாடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

4

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமந்திரம்

(திருமல நரயனரால் அருளிசெய்யப்பட்டது)
(பத்தாந்திரமுறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

யாவர்க்கு மாம்திறை வற்குஒரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பக வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க்கு இன்னுரை தானே.

1

அன்புஞ் சிவமும் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.

2

கங்காளன் பூசும் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமல் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

3

ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்
சக்னோடு ஆயினும் ஆசை அறுமின்கள்
ஆசை படப்பட ஆய்வரும் துண்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்தம் ஆமே.

4

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மானும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

5

ஹெரலாம் கூடி ஓலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பினம் என்று பேரிட்டு
சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டு போய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் முழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே.

6

இக்காயம் நீக்கி யினியொரு காயத்தில்
புக்குப் பிறவாமல் போம் வழி நாடுமின்
எக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெமக் கானதென்று
அக்கால முன்னஅருள் பெற லாமே.

7

திருச்சிற்றம்பலம்

பதினாராந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே - ஒரு கைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

1

வீரவேல் தாரரவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் குர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை.

2

அஞ்ச முகம்தோன்றில் ஆறு முகம்தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சல்ளன வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நிளைக்கில் இருகாலும் தோன்றும்
முருகாளன் ரோதுவார் முன்.

3

உண்ண ஓழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருஞும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

4

திருவாக்கும் செய்கரும் கைக்கூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர்தங் கை.

5

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரிய புராணம்
சேக்கிழார் நாயனாரால் அருளப்பட்டது
(பண்ணிரண்டாங் திருமுறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகே ஸாம்ஹணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு ஸாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி ஸம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

1

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச்
சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணுமாகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி! போற்றி! 2

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவ மாகி
அற்புதக் கோலநீஷ் அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர் வியோம மாகும் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி! போற்றி! 3

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாந் ஆடும் போதுன் அடியின்கீழ் இருக்க என்றார் 4

வேதநெந்தி தழழுத்துஞ்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம் 5

ஞானத்தின் திருவருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேன்நக்க மலர்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பைக் கண்டார்கள் 6

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும் திருந்துசாத் துவிகமே யாக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆ னந்த எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியில்
மலர்ந்தார் 7

நன்மைபெருகு அருள்நெறியே வந்தனைந்து நல்லூரில்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கிமகிழ்ந்து எழும்பொழுதில்
உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம் என்றவர்தம்
சென்னிமிசைப் பாதமலர் குட்டினான் சிவபெருமான்

8

தூயவென் ஸ்ரீ துதைந்தபொன் மேஸியுந் தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் நைந்துஉருகிப்
பாய்வது போல்அன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிக்செஞ்சோல்
மேயசேஷ் வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே

9

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகழ்
அருணகிரிநாத சவாமிகளால் அருளப்பட்டது
திருச்சிற்றம்பலம்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திறமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே.

எறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
சசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள்விளை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்ற முகமொன்றே
மாறுபடு குரனைவுதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருள்ளல் வேண்டும்
ஆதியருணாசல மமர்ந்தபெரு மாளே.

பத்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி
முத்தன மாறைனைப்	பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தானசற்	குணர்நேயா
ஓப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	தினிபாதா
வெற்றிவே லாயுதப்	பெருமாளே.

நீலங்கொள் மேகத்தின் மயிலமிதே
நீவந்த வாழ்வைக்கண் ததனாலே
மால் கொண்ட பேதைக்குன் மணநாறும்
மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே

வேல்கொண்டு வேலைப்பன் தெறிவோனே

வீரங்கொள் சூர்க்குங் குலகாலா

நாலந்த வேதத்தின் பொருளோனே

நானென்று மார்த்தட்டும் பெருமாளே.

கைத்தல நிறைகணி அப்பமொ டவல்பொரி

கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணிக்

கற்றிடும் அடியவர் புத்தியி லுறைபவ

கற்பக எனவினை கடிதேகும்

மத்தமு மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்

மற்பொரு திரள்புய மதயானை

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை

மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே

முத்தமிழடைவினை முற்படுகிரிதனில்

முற்பட எழுதிய முதல்வோனே

முப்புரமெரி செய்த அச்சிவனுறைரதம்

அச்சது பொடி செய்த அதித்ரா

அந்துயரது கொடு சுப்பிர மணிபடும்

அப்புன மதனிடை யிபமாகி

அக்குற மகஞடன் அச்சிறுமருக்கனை

அக்கண மணமருள் பெருமாளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்த்து

திருச்சிற்றம்பலம்

வைய நீடுக மாமமை மன்னுக

மெய்வி ரும்பிய அன்பர் விளங்குக

சைவ நன்னென்றி தாந்தழைத் தோங்குக

தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே

வான் முகில் வழாதுபெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்

கோன்முறை யரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க

நான்மறை யறங்க னோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக வுலகமெல்லாம்

ஆற்றிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்

கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவுவேள்

ஏறிய மஞ்சனை வாழ்க யானைதன் னணங்கு வாழ்க

மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்க்கசீர் அடியா ரெல்லாம்

நமப் பார்வதி பதையே
ஹர ஹர மகா தேவா

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராய்ப் பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி

காவாய் கனகத்திரனே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

கண்மேலும் கண்ணன்று உடையாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

இன்பமே குழ்க எல்லோரும் வாழ்க
ஒம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

திருச்சிற்றம்பலம்

மங்களம் ஜெய மங்களம்

அப்பனுக்கும் அம்மைக்கும் மங்களம்
அத்துவித வஸ்துவுக்கு மங்களம்
ஒப்பில்குரு நாதனுக்கு மங்களம்
உத்தம பத்தருக்கு மங்களம்
முப்பொழுதும் தொழுவார்க்கு மங்களம்
மூவாசை வென்றவர்க்கு மங்களம்
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கும் மங்களம்
முனிவர்க்கும் இருடிகட்கும் மங்களம்
தன்னெந்தன்னா ஸறிந்தவர்க்கு மங்களம்
ஜெயமிட்டு) உண்பவர்க்கு மங்களம்
ஜெயமில்லாச் சாதுக்கட்கு மங்களம்
ஆதியந்த மில்லாத ஆன்மாவுக்கு மங்களம்
சீர்காழித் தேவருக்கு மங்களம்
திருநாவுக் கரசருக்கு மங்களம்
சீர்பெருகு சுந்தரர்க்கு மங்களம்
திவ்விய மாணிக்கர்க்கு மங்களம்
எங்கும் தங்கும் உயிர்களுக்கு மங்களம்
மங்களம் ஜெய மங்களம்
மங்களம் சுப மங்களம்

சுபம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

திருவாசகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை இரும் பிறவிச் சூரும் தனளைக்கி

அல்லல் அறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை

மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்

திருவாசகம் என்னும் தேன்.

சிவபூராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!

இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!

கோகழி யாண்ட குருமணி தன் தாள்வாழ்க!

ஆகமமாகி நின்றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!

ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க!

05

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!

புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!

கரங்குவிவார் உள்மகிழங் கோன்கழல்கள் வெல்க!

சிரங்குவிவார் ஒங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க!

10

சசனடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி!

தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி!

நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி!

மாயப்பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி!

சீரார் பெருந்துறை நம் தேவனடி போற்றி!

15

ஆராத இன்பம் அருஞ மலை போற்றி

சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்

அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்

சிந்தை மகிழ்ச் சிவபூராணம் தன்னை

முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்

20

கண் நுதலான்தன் கருணைக் கண் காட்ட வந்தெய்தி

எண்ணுதந்தெட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி

வின் நிறைந்து மன் நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்

என்னிறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்

25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழவாய் மரமாகிப்
பல் விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லக்ரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லானு நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்

30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திமழுத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஜூயா என ஒங்கி ஆழந்தகள்ற நுண்ணியனே

35

வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
பொய்யாயின எல்லாம் போய்கல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச் சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

40

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நனியானே
மாற்றம் மனங் கழிய நின்ற மறையோனே

45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய் கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஜூந்து உடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

50

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறும் பாவம் என்னும் அருங் கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழ அழுக்குழுடி
மலம் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலன் ஜூந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுட்டே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேசஅருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங் கெடப் 65

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஒராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே 70

அன்பருக்கன்பனே யாவையுமாம் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையுனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஸர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தமக்குத்தின் 75

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய் 80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்த நிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
ஹற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றே னெம் ஜயா அரனே ஒ என்றென்று 85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக் குரம்பைக் கட்டப்பிக்க வல்லானே
நன்ஸிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

90

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து

95

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தசவ்யி கவசம்

பாலன் தேவராயசுவாமிகள்
அருளிச் செய்தது

முருகன் துணை

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு
நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம்நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்து - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமல ரூர்க்கந்தர்
சஷ்டிக் கவசந்தனை

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர் வமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

சஷ்டியை நோக்கச் சரவன பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
மைய நடனஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக்காக்கவென்று வந்து

வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவணபவனார் சடுதியில் வருக
ரஹணபவச ரரரர ரர
ரிஹணபவச ரிரிரிரி ரிரிரி
வினபவ சரஹண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவன நிறநிற நிறனெ
வசர வணப வருக வருக
அசரா குடிகெடுத்த ஜயா வருக
என்னை யானு மிளையோன் கையில்
பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங்குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஜயங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
நிலைபெற் றென்முன்நித்தமு மொளிரும்
சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
ஆறுமுகமும் அணிமுடி யாறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செல் வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
சராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
பல்பூஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
நன்மணிபுண்ட நவரத்தின மாலையும்
முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழ குடைய திருவயிறுந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
இருதொடையழகும் இணைமுழந்தானும்
திருவாடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
செககண செககண செககண

மொகமொக மொகமொக மொகமொகமொகன
நகநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண டிகுகுண டிகுகுண டிகுண
ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
டேடே டேடே டேடே டேடே
டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
எந்தனை யானும் ஏரகச் செல்ல
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா வினோதனென்
றுன்றிரு வடியை உறுதியென் ரெண்ணும்
என்றலை வைத்துன் இணையெடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கதிர்வே விரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிக ஸிரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
முப்பத் திருப்ளமுனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னினாப் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே விருதோன் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிக ஸிரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதினாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை யழகுறச்செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்டக் குத்தை வல்வேல் காக்க
பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க

ஜவிர ஸ்தியினை அருள்வேல் காக்க
கைக ஸிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை யிரண்டும் பின்னவளிருக்க
நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வதனம் அசைவுள் நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நெநாடியில் நோக்க
தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
பார்க்க பார்க்க பாவம் பொழிட
பில்லி குனியம் பெரும்பகை யகல
வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
அல்லறபடுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறஞ்சைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக் கதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்ப்படு மண்ணரும்
கன்பூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங்காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
பூனை மயிரும் பிள்ளைக் களன்பும்
நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டிய செருக்கும்
காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட

காலதூதாளனைக் கண்டாற் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட்டலறி மதிகெட் டோட
படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி உருட்டு கால்கை முறிய
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு குர்ப்பகை சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் தண்லெரி
தண்லெரி தண்லெரி தணலதுவாக
விடு விடு வேலை வெருண்ட துவோடப்
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்தோடத்
தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடுவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதினிலிறங்க
ஒளிப்புஞ் சுஞக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
குலைக்கூயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
பக்கப் பிளைவ படர்தொடை வாழை
கடுவன்படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
எல்லாப் பிணியும் என்றைனக் கண்டால்
நில்லாதோட நீயெனக் கருள்வாய்
சுரே மூலகமும் எனக்குறவாக
அடுணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
மண்ணா ஸரசரும் மகிழ்ந்து றவாகவும்
உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
சரவண பவனே சைலொளி பவனே
திரிபுர பவனே திகமொளி பவனே
பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
கார்த்திகை மெந்தா கடம்பா கடம்பனை
இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா

கதிர்காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
பழநிப் பதிவாழ் பாலகுமாரா
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
செந்தின் மாமலையுறும் செங்கல்ல் ராயா
சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
ஆடினேன் னாடினேன் ஆவினன் புதியை
நேச முடன்யான் நெற்றியி லணியப்
பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
அன்புட னிரக்ஷி அன்னமும் சொன்னமும்
மெத்த மெத்தாக வேலாயுதனார்
சித்திபெற்றாடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு மகஞ்டன்
வாழ்க வாழ்க வாரணைத் துவசம்
வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் னீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
பெற்றவள் னீகுரு பொறுப்ப துஞ்கடன்
பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவளாமே
பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென்றுடியார் தழைத்தீடு வருள்செய்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததை
காலையில் மாலையில் கருத்துட னானும்
ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேச முடனொரு நினைவது வாக்கிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஒதியே செபித்து உகந்துநீ றனிய
அவ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்ன ரெண்மர் செயலதருஞவர்
மாற்றல் ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்

நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர் கைவேலாங் கவசத் தழியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடி பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
 குரபத்மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி விருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சிப் புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயினட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவ ஓம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

காப்பு

சண்முகக் கடவுள் போற்றி
 சரவணத்துதித்தாய் போற்றி
 சண்மணி முருகா போற்றி
 கார்த்திகை பாலா போற்றி
 தண்மலர் கடப்பமாலை
 தாங்கிய தோளா போற்றி
 விண்மதி வதனவள்ளி
 வேலவா போற்றி போற்றி

அபிராமி அந்தாசி

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்றும், இருந்தும், கிடந்தும், நடந்தும் நினைப்பது உன்னை
என்றும், வணங்குவது உன் மலர்த்தாள் எழுதா மறையின்
ஒன்றும் அரும் பொருளே! அருளே உமையே இமையத்து
அன்றும் பிறந்தவளே! அழியா முத்தி ஆனந்தமே!

01

கண்ணியது உன் புகழ் கற்பது உன்நாமம் கசிந்துபத்தி
பண்ணியது உன்இருபாதாம் புயத்தில் பகல் இரவாய்
நண்ணியது உன்னை நயந்தோர் அவையத்து நான் முன்செய்த
புண்ணியம் ஏதுளன் அம்மே புவி ஏழையும் பூத்தவளே

02

பூத்தவளே புவனம் பதினான்கையும் பூத்த வண்ணம்
காத்தவளே! பின்கரந்தவளே! கறைக் கண்டனுக்கு
முத்தவளே! என்றும் மூவா முகுந்தர்க்கு இளையவளே!
மாத்தவளே! உன்னை அன்றி மற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே

03

வெவ்விய பாகத்து இறைவரும், நீயும் மகிழ்ந்து இருக்கும்
செவ்வியும், உங்கள் திருமணக் கோலமும், சிந்தை உள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்து என்னை ஆண்ட பொற் பாதமும் ஆகிவந்து
வெவ்விய காலன் என்மேல் வரும்போது வெளிநிற்கவே

04

கொடியே இளவஞ்சிக் கொம்பே எனக்குவம் பேபழுத்த
படியே மறையின் பரிமள மேபனி மால்ஜிமயப்
பிடியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்றதும்மே
அடியேன் இறந்துஇங்கு இனிப்பிற வாமல்வந்து ஆண்டுகொள்ளே.

05

ஆசைக் கடலில் அகப்பட்டு அருளற் அந்தகள்கைப்
பாசத்தில் அல்லல் படதிருந் தேனைநின் பாதம்என்னும்
வாசக் கமலம் தலைமேல் வலியவைத்து ஆண்டுகொண்ட
நேசத்தை என்சொல்லு வேண்சசர் பாகத்து நேரிழையே.

06

ஆளுகைக்கு உன்றன் அடித்தா மரைகள் உண்டு, அந்தகண்பால்
மீஞுகைக்கு உன்றன் விழியின் கடையுண்டு; மேல்இவற்றின்
முஞகைக்கு என்குறை: நின்குறை யேஅன்று; முப்புரங்கள்
மாஞகைக்கு அம்பு தொடுத்தவில் லான்பங்கில் வாள்நுதலே

07

நாயகி நான்முகி நாரா யணிகை நளினபஞ்ச
சாயகி சாம்பலி சங்கரி சாமலை சாதிநங்க
வாயகி மாலினி வாராகி குலினி மாதங்கிளன்(று)
ஆயகி யாதி உடையாள் சரணம் அரண்நமக்கே.

08

நாயே ணெயும்தீங்கு ஒருபொரு ளாக நயந்துவந்து
நீயே நினைவின்றி ஆண்டுகொண் டாய்நின்னை உள்ளவண்ணம்
பேயேன் அறியும் அறிவுதந் தாய்னன் பேறுபெற்றேன்
தாயே மலைமக ளேசெங்கண் மால்திருத் தங்கைச்சியே

09

தனம்தரும் கல்லி தரும்ஒரு நாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந் தரும்நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனம்தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாள்அபி ராமி கடைக்கண்களே

10

விழிக்கே அருஞன்டு அபிராம வல்லிக்கு வேதம் சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சு உண்டு எமக்கு அவ்வழி கிடக்கப்
பழிக்கே சுழன்று, வெம் பாவங்களே செய்து, பாழ்நரகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர் தம்மோடு என்ன கூட்டு இனியே

11

உடையாளை ஓல்கு செம்பட்டு உடையாளை ஓளிர்மதிசெஞ்
சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சடை யாளைத் தயங்குநுண்ணுால்
இடையாளை எங்கள்பெம் மானிடை யாளைஇங்கு என்னைஇனிப்
படையாளை உங்களை உம்படை யாவண்ணம் பார்த்திருமே

12

நன்றே வருகினும் தீதே விளைகினும் நான்அறிவது
ஒன்றேயு மில்லை உனக்கே பரம்னக்கு உள்ளவெல்லாம்
அன்றே உனதென்று அளித்துவிட் டேன்அழி யாதகுணக்
குன்றே அருட்கட லேஇம வான்பெற்ற கோமளமே

13

ஆத்தாளை, எங்கள் அபிராம வல்லியை, அண்டம் எல்லாம்
பூத்தாளை, மாதுளம்பூ நிறத்தாளை, புவி அடங்கக்
காத்தாளை, ஐங்கணை பாசாங்குசமும், கரும்பும், அங்கை
சேர்த்தாளை, முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு

தீங்குஇல்லையே

14

அபிராமி அம்மைப் பத்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும் ஒர்
 கபடு வாராத நட்பும்
 கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழுபினி யிலாத உடலும்
 சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனவியும்
 தவறாத சந்தா னமும்
 தாளாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
 தடைகள் வாராத கொடையும்
 தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலும் ஒரு
 துண்ப மில்லாத வாழ்வும்
 துய்ய நின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப்பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
 அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே!
 ஆதிகடவுரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சகபாணி!
 அருள்வாழி! அபிராமியே!

திருச்சிற்றம்பலம்

வள்ளல் இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிச் செய்தது

ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
 உத்தமர் தம் உறவுவேண்டும்
 உள்ளன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசவார்
 உறவுகல வாமைவேண்டும்
 பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண்டும் பொய்மை
 பேசா திருக்கவேண்டும்
 பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமானபேய்
 பிடியா திருக்கவேண்டும்
 மருவுபெண் ஆசையை மறக்கவே வேண்டும்உனை
 மறவா திருக்கவேண்டும்
 மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
 வாழ்வில் நான் வாழுவேண்டும்
 தருமமிகு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள் வளர்
 தலம் ஒங்கு கந்தவேளே!
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே!

நவக்கிரக தோத்திரம்

இத் தோத்திரத்தைப் பாடி ஒவ்வொரு மலராக
ஒன்பது கிரகங்களுக்கும் இட்டு வழிபடவும்.

ஞாயிறு

சீலமாய்வாழ சீராருள் புரியும்
ஞாலம் புகழும் ஞாயிறே போற்றி
குரியா போற்றி சுந்தரா போற்றி
வீரியா போற்றி வினைகளைக் கணைவாய்

திங்கள்

எங்கள் குறைகள் எல்லாம் தீர்க்கும்
திங்களே போற்றி திருவருள் புரிவாய்
சந்திரா போற்றி சற்குணா போற்றி
சங்கடம் தீர்ப்பாய் சந்திரா போற்றி

செவ்வாய்

சிறப்புறு மணியே செவ்வாய் தேவ
குறைவில்லா தருள்வாய் குணமுடன் வாழ
மங்களச் செவ்வாய் மலரடி போற்றி
ஆங்கார ஹனே அவதிகள் நீக்கு

புதன்

இதமுற வாழ இன்னல்கள் நீக்கு
புதபகவானே பொன்னடி போற்றி
பதம் தந்து ஆள்வாய் பண்ணைவியானே
உதவியாய் அருஞும் உத்தமா போற்றி

வியாழன்

குணமுள்ள வியாழ குருபகவானே
மணமுள்ள வாழ்வு மகிழ்வுடன் அருள்வாய்
பிரகஸ்பதி வியாழ பரகுருநேசா
கிரகதோடி மின்றிக் கடாட்சித் தருள்வாய்

வெள்ளி

சுக்கிர மூர்த்தி சுகமிக ஈவாய்
வக்கிர மின்றி வரமிகத் தருவாய்
வெள்ளிச் சுக்கிர வித்தக வேந்தே
அள்ளிக் கொடுப்பாய் அடியார்களே

சனி

சங்கடம் தீர்க்கும் சனி பகவானே
 மங்களம் பொங்க மனம் வைத்தருள்வாய்
 சச்சரவின்றி சனீஸ்வர தேவே
 இச்சகம் வாழ இன்னருள் தாதா

ராகு

அரவேநும் ராகு ஜயனே போற்றி
 கரவாதருள்வாய் கஷ்டங்கள் நீக்கி
 ஆக அருள்புரி அனைத்திலும் வெற்றி
 இராகு கனியே ரம்மியா போற்றி

கேது

கேது தேவே கீர்த்தித் திருவே
 பாதம் போற்றி பாபம் தீர்ப்பாய்
 வாதம் வம்பு வழக்குகள் இன்றி
 கேது தேவே கேண்மையாய் யிரட்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவமும் தமிழும் தழைத்தினீதோங்குக!

Printed By :

Luxmi Printer

Tel : 011 - 2586751, 011 - 2448545